

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înaintea!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

„Inapoi la popor!”

Am citit nu de mult într-o gazetă
chemarea unui ziarist de a ne în-
toarce la țărânie.

Este adevărat că în viața popo-
rului român numai acele înfăptuiri
au fost cele mai cu răsunet și mai
trainice, care și-au împlântat rădă-
cinile în filința neamului și care erau
în marea majoritate formate din ță-
rani.

Poezii cei mai reprezentativi sunt
acei care au cunoscut poporul:
Eminescu, Coșbuc, Goga și mulți
alții.

Cei mai buni pictori ai noștri nu
sunt acela care au pictat saloane
luxoase și femei desgolite, ci aceia
cari au pictat carul cu boi, ciobanul
cu oile și femeile la seceriș.

Revoluția din 1848, este adevărat
că dincolo de Carpați au stărnit-o
tinerii veniți dela școlile din Franța,
dar să nu uităm că cu câțiva ani
mai înainte de marea revoluție fran-
ceză din 1789, în Transilvania Mo-
țul Horia mergea cu jalbe la împă-
ratul dela Viena, pentru aceleași
idei de libertate, egalitate și fra-
ternitate.

Un învățat francez, Abbé Lemire,
a spus că: „Popoarele sunt ca și
pădurile; ele se refac de jos, iar
nu de sus”.

Deci are dreptate gazetarul no-
stru, așa cum dreptate a avut alt
învățat al nostru, care a spus:
„Inapoi la popor!”

Trebuie însă precizat: cum să te
întorci înapoi și la care popor?

Cel care stând la oraș, în legă-
tură cu învățăturii și idei care-l
depărtează de sufletul acestui po-
por, ar dori să se întoarcă cu gân-
dul ca să scoată poporul din „ra-
moleală”;

Cel care plecând din sat și-a în-
străinat sufletul de tot ceea ce este
credință și tradiție românească;

Cel care întorcându-se se ruși-
nează a sta de vorbă cu cei umili
și săraci;

Cel care se rușinează a îngeun-
chia în fața altarului, care a fost
razimul de veacuri al neamului ro-
mânesc;

Acela să stea în înstrăinarea lui.

Să recunoaștem însă, că și în rân-
durile poporului sunt mulți înstrăi-
nați. În aceeași răpă găsim izvorul
turburat de viermil ce mișună pe
fundul său, și găsim izvorul cu apă
limpede și răcoritoare.

Poporul adevărat, care formează
cheagul ființei noastre naționale,
este acel popor, care nu s'a depăr-
tat de stâlpul neamului; credința
creștină.

Aici este toată cheia trăirii no-
stre în viitor: Sau ne vom lega cu
tăria din trecut, de acest stâlp al
credinței strămoșești, sau suntem
un popor sortit să se destrame și
să plară.

Al. U. Miron

Semne rele la Cluj

Ungurii au făcut în teatrul națio-
nal din Cluj o mare serbare, ca să
arete, cum se va reîntregi Ungaria
cea de peste o mie de ani.

Pe scenă era o hartă mare a
vechei Ungarii. A venit apoi pe
rând Slovacul, Austriacul, Sârbul,
Cehul, Italianul și Valahul, fiecare
îmbrăcat în costumul său național,
și au luat câte o bucată din ea.
Asta era să fie pacea dela 1918.

În partea a doua a piesei un
ungur mustăcios de pe pusta Un-
gariei, înarmat cu un biciu puternic,
îi silește pe toți să redea ceea ce
au luat. Vine mai întâi Cehul și
pune bucata de țară luată înapoi.
Vine și Austriacul și Sârbul și Ita-
lianul și fac la fel. Pe urmă vine și
sdrontosul de Valah și dă să pună
și el Ardealul înapoi. În clipita
aceia însă harta se clatină și cad
toate ținuturile Ungariei de peste
o mie de ani de pe hartă. Vă pu-
teți închipui, ce a urmat după
aceea.

Noi nu credem în boscoane, cre-
dem însă că Dumnezeu a rânduit
să se întâmple aceasta, ca să vadă
făloșii și îngâmfații de Unguri că
este un Dumnezeu în ceriuri, care
ne poartă grija și nouă. Și de fapt
ne-o poartă, că noi nu ne-am bătut
joc de nime în lume, ci am ajutat
pe cine am putut.

28 Februar 1785

Se împlinesc în 28 Februarie ani
161, de când în cetatea Bălgra-
dului răbdau chinuri și moarte de
martiri cei trei conducători ai miș-
cării de ridicare a iobagilor arde-
leni. Cuvine-se a ne aminti de ei,
pentruca amintirea lor să ne dea
nouă celor de azi, cari trecem prin
vremi tulburate, curaj și speranță
în vremile ce vor veni. Să am glas
de tunet și nu voiu putea vorbi să
audă toți ceice trebuie să audă
despre noi; să știu scrie mai frumos
ca nimeni altul și nu voiu putea
în sirele mele evoca mărețele fi-
guri de legendă ale „Crăișorului”
Horia și consortii lui într-o muce-
nicie.

Ori unde ne îndreptăm privirea
în acest zbuciumat pământ arde-
lean, prezentă este figura lor. Ei
nu au avut un mormânt ca orice
muritor, ci trupurile lor frânte pe
roată, au fost tăiate în bucăți și
împrăștiate pe întreg cuprinsul
locuit de iobagi, pentruca întreg
Ardealul să fie un mare mormânt.

Nemeșilor venetici, aduși de vâ-
turi pe acest pământ, li-s'a părut
că prea mici au fost durerile ce
au suferit Horia, Cloșca și Crișan
și în ura lor groaznică nu au găsit
altceva de făcut decât să fărîmi-
țeze trupurile lor și să le presare
în lungul și'n latul Ardealului. Au
uitat însă că au sămănat sămânță
de eroi, au uitat însă că iobagii
aduși cu forța la acel măcel săl-
batic au dus cu ei în satele lor
voința de cremene și hotărîrea de
a urma pe „Crăișorul” Horia. Și...
așa au și făcut. Au închis în suflet
durerea unui neam întreg și au
crezut orbește în Dumnezeuul pă-
rinților lor, care niciodată nu i-a
uitat.

Crăișorul Horia, așa cum ni-l a-
rată icoanele din acele vremi, este
chipul unui țaran luminat, cu pri-
virea limpede și voință de fier.
Neșovăelnică a fost lupta lui de
aceea a biruit, nu în viață, ci după
moarte. Din Albacul lui înconjurat
de munți acoperiți cu păduri, de
acolo din căsuța lui mică acoperită

cu șindrilă a pornit Horia. Nu avea
școală, care poate l-ar fi luminat
mai mult în drumul lui de condu-
cător de norod, ci numai școala
vieții de iobag. Părinții lui, moșii
și strămoșii lui, iobagi au fost; așa
a fost și el. Nu avea altă avere
decât soția și cei doi copilași.

Ce putere peste fire l-a făcut
oare să sufere chinurile zdrobirii
pe roată a oaselor, fără ca să zică
altceva către iobagii aduși cu forța,
decât cuvintele: „Fraților eu mor
pentru națiune”?

Care este oare acea putere care
l-a călăuzit pe acest iobag, dacă
nu dragostea de neam? Dragostea
de neam, care mută munții din loc,
dărâmă hotare nedrepte, șterge
legi asupritoare de socole. Dra-
gostea de neam l-a făcut pe Horia
și pe consortii lui să sufere și să
tacă și astfel să arate miilor de
iobagi drumul spre învierea nea-
mului.

Porunca lui Horia o auzim, as-
cultați cu urechea orice glie din
marele lor mormânt, care este Ar-
dealul întreg. Prin glasul glii ne
vorbesc țărâni de acum un veac
și jumătate. Sfaturile lor legi sunt
pentru vremile ce vor veni. Ele ne
vor arăta drumul cinstei, al ome-
niei, drumul spre adevăr, nu spre
cerșitorie de favoruri. În orice col-
țișor al pământului românesc pre-
zenți sunt martirii sfârtecați la
Bălgradul Unirii celei mari. Testa-
mentul lor ne va arăta drumul
spre vrednicie și jertfă românească.

Niciodată Dumnezeu nu a lăsat
neamul nostru să piară. Dovadă
ne sunt vremile involburate prin
cari am trecut. Când totul în jurul
nostru ne erau dușmane, când ho-
tarele ne-au fost sfârtecate și drep-
tatea românească călcată în pi-
cioare, atunci a trimis Dumnezeu
scăparea prin un om providențial.
Om providențial a fost Horia pentru
poporul de iobagi. Glasul lui îl
auzi, frate. Urmează-1!

Ionel Roșcovel—Obreja

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Impotriva credințelor deșarte

Intr'o după-amiază văd prin satul nostru o fată și două femei streine. — Bună-ziuă! — Bună-ziuă! — Unde-ați fost? — Nimic. Atunci le-am întrebat altfel: Așa-i că ați fost la Lina Neamțului din comuna Sebeș (Făgăraș), să vă găcească cu cărțile? — Așa-i Părinte! — Ei, ce v'a găcit? Nimic, Părinte, decât că ne-a șters de 3.000 de lei. Ori ca aceste femei fac fetele și feciorii tomnatici cari, dacă văd că nu se mai pot însura, sau se duc ei, sau aleargă mamele lor pe la găcitoare, să vadă ce e la mijloc? E făcătură? E fermecătură? E legat de cineva? E călcătură, (călcând într'un loc rău)? Sau e altceva? Și ce mai bucurie pe găcitoare, când își vede clientela care, cum credea și împăratul Irod, trebuie desfăcută tot de ea, pentru o sumă frumușică, achitată de fată cu bucurie când i-se spune că în curând va fi mireasă, lucru care până mai ieri îl spuneau țiganele golănețe.

De ce te-ai întors dela târg, nene Iacobe? Pentru că m'am întâlnit cu un preot. Căci de mă întâlneam cu un țigan, desigur făceam târg, dar așa mă duceam degeaba. Ceeace ar însemna că oamenii din jurul Blajului să nu mai facă nici un târg și să pățească tot rele, că acolo la tot pasul dai de un preot; lucru de care nu s'au plâns nici odată.

Dacă-ți iese cineva cu plinu (cu găleata plină), e bine, iar cu ea

goală e rău. De-ți cântă cucuveaua, de-ți iese iepurele'n cale e cheazărea. De-ți hăule cănele, de-ți cântă găina cocoșește; de visezi bivoli, căne, lup sau copil mic, te paște un rău. De șezi în cărare, nu-i bine, căci poți fi pocit. De tai părul și unghiile la copil sub un an, se face hoț.

Apoi trifoiul cu 4, 5 și 6 foi pentru tineret, e aducător de noroc, întocmai ca potcoava găsită în drum, pe care comercianții și meseriașii o bat la pragul casei lor, ca să nu dea faliment, ca să le curgă norocul ca apa pe vale.

Să nu svârli gunoiul seara din casă. Pentru ce? Pentru că zicala: Puneții boii la tănjeală, să scoatem gunoiu afară, să se mai poată striga la joc, ca fiind adevărată?!

Sufere cineva de bătaie de inimă, e clar că la încetarea dintr'odată a inimii din bătaie respectivul moare, fără să zică vai sau că moare durmind. Găcitoarea numai decât spune că d'aia a murit, c'a fost fermecat sau deochiat. Și dacă ea-i descânta, nu muria. Am întâlnit un băiat, care când s'apuca să descante la băeți în clasă de bubă vânăta și de pocitură, râdea și lacrimi.

Ori, toate aceste călcături și pocituri, sau că mi-o iese niște vorbe ca și piiza-rea și farmecele cu deochiurile potcovite cu jumătăți de potcoave pierdute de cai morți, pe numele lor adevărat se numesc, *credințe deșarte*. Deci credință deșartă avem atunci, când cineva atribuie unor lucruri, unor per-

soane o putere bună sau rea, pe care Dumnezeu nu le-a dat-o.

Dar e păcat să avem credințe deșarte? Desigur că da și încă foarte mare păcat. Căci iată ce ne poruncește Dumnezeu mai întâi: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău” adică numai Lui să i-ne închinăm și să-i credem, ca numai decât să ne interzică... să nu ai alți dumnezei streini înaintea mea... adică să nu crezi în întâmplări, în animale și în vrăjitoare, cari ne gâdilesc inima și punga.

De găcitoarea pomenită cărciumarii satului spun că ea cumpără mai mult spirt din sat ca oricare altul. Căci atunci, când se apucă de găcit, intră în celar (cămară), ca să bea, să capete gust de vorbă amăgitoare. De altă parte-ți spune că a vorbit cu „Spiridușu” (Aghiuță), aducând în farfurie câteva picături de argint viu, otravă foarte puternică, pe care de-l bea cel care a fermecat pe clienta ei, moare, sau îi produce o boală îndelungată. Dacă observă că aprobi ce-ți spune, îndrugă mai departe, iar de nu aprobi, te întreabă: cu cine te-ai întâlnit că nu-mi ies bobghii sau cărțile?! Deci de ești de departe, până mâne ești oaspele ei, până când te trage ea de limbă de ce suferi.

Prin anul 1932, mi-se pare la găcitoarea aceasta se prezintă un țigan lăeț de 19 ani, cerându-i să-l vindece de îndrăceală (epilepsie). Te vindec, dar să-mi aduci țărână de pe 9 morminte din progradie, noaptea la 12, pentru care oste-neală îmi dai 10.000 lei. Țiganul la timpul fixat plecă cu securea în mână. Când să ia țărână de pe al doilea mormânt, vede o negreață mare că vine spre el. Țiganul stăpân

pe sine, strigă cu putere: „Cine ești, că te omor”?! Și când era să-i sboare capul, arătarea de om desbrăcat răspunde: „Să nu mă omori, căci eu sunt bărbatul găcitoarei!” Țiganul, văzându-se amăgit, și-a cerut și banii și i-a spus și buchile găcitoarei ca nimeni altul. Așa ar trebui să facă și ceilalți clienți cu toate boghesele, obligându-le, să-și câștige pâinea cu muncă, nu cu minciuni și amăgiri, rămânând ca în mijlocul tuturor încercărilor să ne plângem de ne-cazuri Domnului, cerându-I și ajutorul, după ce mai întâi ne-am spovedit acest păcat, de l-am avut. Pentru că, cine are credințe deșarte, n'are temelie în credința adevărată.

Păr. Octavian Fulicea

Ce scriu alții despre noi

Cetim în marele ziar „Curentul” dela București:

Popasul unei gazete blăjene

S'au împlinit la începutul lunii acesteia 25 ani de când a pornit la drum gazeta poporană a Blajului „Unirea Poporului”. Zămislită și cristalizată în zilele mărețiilor dela sfârșitul anului 1918 și începutul lui 1919, a pornit pe drumul entuziasmelor străduinți, pentru a ridica neamul de rând sub privegherea a doi dascăli, meșteri ai scrisului transilvan și devotați ai marilor dăruiri: profesorul Alexandru Lupeanu-Meina și preotul Iuliu Maior.

Înălțarea acestui steag în acele vremi, acolo, în cetatea de sbucium și lumină a Blajului afirmărilor românești, avea multă însemnătate atunci la sfârșitul prea îndelungatei tăceri a durerii îndurate cu pumni strănși. Dela presa protestărilor în-

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Păpărada vrăjitoarei

A fost odată ca niciodată, că de n'ar fi, nu s'ar povesti. Că nu-mi place a minți, ca purecelui a sări, de pe frunza părului, pe vineția cerului, ci ca muștei de pe părete pe părete, mai mincinos cine nu crede!

De mult, de mult trăia într'un sat un om și o femeie, amândoi tineri și frumoși, căsătoriți de curând. Durere însă, că nu se iubeau unul pe altul, pentru că erau luați din silă, fără voia lor, cu constrângerea părinților. Omul nostru o ducea din zi în zi tot mai rău cu nevastă-sa. Nu se potriveau, și pacel

Nevasta însă avea un drăguț frumos, pe care în toată ziua îl vizita, însă cu foarte mare grijă, ca nu cumva s'o prindă bărbatul, c'o zdrobește! Ce n'ar fi dat ea, ca să scape de bărbat?!... În cele din urmă se duse să ceară sfatul vrăjitoarei, că doar-doar va putea trăi în liniște cu ibovnicul său. Era, care va să zică, în satul acela o vrăjitoare vestită, de i-se duse

vestea și povestea, o meșteră neîntrecută în cele băbești, de închea și apa, nu alta!

Merse deci nevasta noastră într'oză la dansa și-i spune că nu mai poate trăi cu bărbatul ei, rugând-o în acelaș timp, s'o scape de el. Vrăjitoarea îi dă următorul sfat:

— Draga mea! Dacă vrei cu orice preț să scapi de bărbatul tău, să-i faci de trei ori pe zi — și în toate zilele dintr'o săptămână — păpărada din câte 12 ouă deodată. Să-l si-lești s'o mănânce și într'o săptămână cel mult, cu siguranță va orbi, iar tu cu drăguțul tău veți putea petrece atunci după plac!

Femeia promise, că așa va face și veselă, — mai bucuroasă ca'n ziua când a fost mireasă! — se'n-toarse acasă. Apoi, văzând că bărbatul ei nu este acasă, plecă în fugă la iubitul ei și-i povesti totul.

În vremea asta vrăjitoarea se întâlnește cu bărbatul nevastei și-i spune întâmplarea. Vrăjitoarea îl învătă și pe el ce să facă. Mulțumit de cele ce auzise, sosi acasă și ceru de mâncare.

— Vai, dragul meu, îi zise soția, ce să-ți fac să mănânci, că nici eu nu mai știu ce să-ți pregătesc spre a fi mulțumit?!

— Nevastă dragă, te rog, fă-mi o păpărada, că parcă așa dor m'a ajuns de ea!

Atunci nevasta fericită că i-a cerut chiar pe gândul ei, repede sparse peste 12 ouă (ca să fie mai sigură de rezultat!) și unde-mi face, nepoate, o păpărada cât o mămăligă!

— Vai, Ileano dragă, dar pentru Dumnezeu, de ce ai făcut-o așa de mare, că din asta se satură patru oameni?!

— Numai ca să-ți fac pe placul inimii tale, și să te mulțumesc pe tine, bărbătelul meu drag!...

Apoi, întorcându-se în altă parte, își zise:

— Plui!, de-aș scăpa odată de tine, nătărăule! De azi înainte: dimineața păpărada, la amiază păpărada și seara iar păpărada! Asta era mâncarea lui Toader; săracul! Azi așa, mâine așa, poimaine la fel și abia trecuseră patru zile, când bărbatul zise, intristat, soției sale:

— Draga mea nevastă, de vreo câteva zile încoace nu mai văd aproape nimic; de-abia zăresc la doi pași depărtare! Tare mi-e frică să nu orbesc de tot!

Numai orb ești bun!, își zicea Ileana în gând, iar cu glas tare:

— Nu fii copil, Toadere!; poate ai vreo durere de ochi, da-ți trece și nu mai fi supărat! Apoi, spre seară, dete fuga la drăguțul ei și-i spuse vestea cea bună.

A doua zi bărbatul îi spuse, că vede tot mai rău, abia-și mai vede palma înaintea ochilor. A treia zi Dumineca, bărbatul nici nu se mai sculase din pat, zicând că nu mai vede nimic, nimic.

Nevasta nici nu merse la biserică ci se puse să facă niște mâncări bune — de să le mănânci cu ochii și pe nerăsuflăte! — pentru ibovnicul ei. Ba umpluse și niște glăjele cu vin scos din butoiul din pivniță. Dete apoi fuga la iubitul ei și-i zise:

— Dragă, bărbatul meu a orbii cu totul. Tu vino acuma cu mine la noi, să ne veselim și să ne petrecem fără de nici o frică. Numai vezi de calcă încet pe podele, ca să nu te simtă; incolo n'avea nicio teamă!

Amândoi se așezară la masă și se'nfruptară din toate bunătățile pregătite, iar după tot paharul de vin se și sărutau. Bărbatul, care era în casă, vedea și tăcea, dar lăsa să-și facă pe voie. După plecarea ibovnicului, Toader zise soției:

buşite între coloanele supravegiate aspru de o cenzură căinoasă din cuprinsul fostei stăpâniri, se cerea să se treacă la una plină cu înţelesul nouilor rosturi ce înfloreau sub cerul ţării libere. Tărâtimea ardeleană, cu inima grea de opri-mările de până atunci, în care exaltau totuşi necunoscute viori, trebuia să aibă un îndrumător cinstit pentru reformele ce se anunţau, o tribună devotată intereselor celor mulţi, prin paginile căreia să se ducă pe mai departe acea tradiţională legătură dintre intelectualitate şi oamenii pământului şi să se păstreze mitul literii tipărite ce avea tărie de evanghelie izbăvitoare. Lupeanu-Melin spunea doar în cuvântul de plecare: „Noi, cei cari scriem această gazetă, suntem cu toţii răsăriţi din opincă, feciori sau nepoţi de săteni. Părinţii şi fraţii noştri sunt la coarneză plugului, lângă toporiştea coasei, în brazda ogorului dădător de pâine, sunt dintre cei mai aleşi muncitori ai neamului, plugari cu palme aspre şi cu suflete curate. Dintre dânsii am ieşit noi, ei ne-au trimis, ca să intrăm în împărăţia slovelor şi a învăţăturilor, să răsbatem cu trudă multă, cu lungi nopţi de priveghere, între slujitorii cărţilor, să le învăţăm meşteşugul, să le culegem înţelepciunea, să aibă şi neamul nostru oameni cu ştiinţă de carte, şi comorile incuiate în ogorul tiparelor sale punem în folosul poporului din care ne-am ridicat. Aceasta e menirea noastră sfântă şi acestei meniri înălţătoare avem să slujim atunci, când începem să tipărim această gazetă“.

Ţărâni, chinuţi până mai ieri de baionetele autorităţilor răsturnate, au priceput spovedirea intelectua-

lilor blăjeni şi au îmbrăţişat „Unirea Poporului“ cu toată căldura. În paginile ei fructificau năzuinţele şi se oglindea întreaga trăire a descătuşărilor de atunci. Când oştirile noastre înaintau spre Sătmar şi Carei, gazeta scrie cu abia reţinută bucurie: „Se continuă răfuiala“, iar când trupele lui Moşoi depăşesc Oradea, strigă tare din Blaj „Fraţi plugari, şoimii neamului zboară spre Tisa“. Copleşit de măreţia vremilor, Melin exclamă cu prilejul serbării primului 3/15 Mai serbat în ţară liberă: „Unde sunteţi slăvite umbre dela 1848? Unde eşti Iancule, mărite crai al Moşilor, şi tu Axente, aprig căpitan de legionari? Unde eşti tu, popo Vlăduţ...? ...Unde sunteţi voi, inimoşi dascăli ai Blajului dela 1848? ...Unde sunteţi voi săteni cu cămăşi albe şi cu suflete îndurerate? Unde? — Veniţi şi vă vedeţi visul cu ochii... Sărbătoarea noastră este astăzi slobodă!“

Cu acest suflet fierbinte şi-a făcut drum larg în inimile cititorilor gazeta dela Blaj. În colecţiile ei se întâlnesc scrisul tuturor publiciştilor transilvani din ultimul sfert de veac.

Redactorii gazetei, urmaşi ai vechi falange de ziaristi ai Transilvaniei, cu multă nobleţe cărturărească, au zidit temeinic pe astfel de tencuială sufletească, bisericuţele de cultură liberă şi educaţie metodică ce aveau să determine o nouă conştiinţă a ţărânimii ardelenice. Au scos la iveală acele „virtuţi ale omeniei“ satului, au copleşit credinţele bătrâne ce nu trebuiau alterate de iureşul vieţii politice şi au scos la iveală nebănuitele comori ale sufletului ţărânesc. Numărul „plugarilor condeeri“, despre cari a scris o carte — privind

numai pe cei din Banat — prietenul Gabriel Ţepelea, ce scriu la această gazetă este impresionant de mare. El dovedeşte în plus că „Unirea Poporului“ păşeşte cu temeinicie pe drumul atât de greu al apostoliei satului. Ea este o expresie eclatantă a alimării voinţelor transilvane, dela cari nu înţelege să abzică. E. Boşca-Mălin

Revista bucovineană „Făt-Frumos“, care apare la Cernăuţi sub

conducerea d-lui Leca Morariu, în Nr. 6 din Noemvrie—Decemvrie 1943, scrie următoarele sub titlul:

„Răsfoind cele periodice“:

„Vrednic de toată cinstea faptul că „Unirea Poporului“ dela Blaj, apărută pe anul XXVI 1944 foarte precis la 1 Ianuarie, nu şi-l uită pe întemeietorul ei, trainicul scriitor şi neuitat prieten al nostru Alex. Lupeanu-Melin“.

In preajma Marelui Post

Sfânta Biserică, mama sufletelor noastre, veghează neincetat cu dragoste nescăzută pe lângă noi, pentru a ne pregăti fericirea veşnică. Ea ne îngrădeşte cu poruncile ei, izvorite din acel focar de iubire care face jugul său dulce şi sarcina sa uşoară.

Am putea asemăna timpul postului cu un foarte norocos schimb ce-l putem face, fiind încă „croitori ai vieţii noastre aici pe pământ“, cum spune Sf. Alfonz de Ligouri, primind în schimbul micelor noastre jertfe şi abnegări, haruri, fără de care nu ne putem perfecţiona, deci nu ne putem apropia de viaţa veşnică.

Să încercăm a ne lăpăda de omul vechiu, prins în jugul, la aparenţă dulce, al bunurilor pământeşti, dar fără nici o valoare pentru spirit.

Bunătatea lui Dumnezeu nu admite să fim împovoraţi cu greutate, cari să întreacă puterile noastre, ori, mai bine zis, credinţa în El ne dă tăria, să le suportăm toate din dragoste pentru El. Dar cât de mică jertfă este a ne lipsi pe un timp oarecare de unele mâncări, de a ne deprinde la înfrânarea simţurilor, la îndurare faţă de suferinţele deaproapelui, în petrecerea câtorva clipe zilnic în prezenţa lui Dumnezeu şi mai ales în contemplarea (cufundarea minţii, îndreptarea gândirii) jertfei supreme a patimilor înfiorătoare ale Domnului nostru

Isus Cristos şi a puterii fără de margini a nevinovatei Lui Mama.

Cum stă şi acum neegalată crucea patimilor Mântuitorului pe culmea calvarului omeniei, căci nimic nu se poate asemăna în jertfire, nici cu patimile lui Isus, nici în iubire cu cea pe care a pus-o cheazăşie pentru mântuirea noastră.

Şi totuşi Isus suferă şi acum din cauza nepăsării şi a păcatelor noastre.

Iată că furia relelor izbucneşte cu tărie în cetatea creştinătăţii, slăbită de valurile deşertăciunii cari nu conţenesc.

Cu cât primejdia este mai mare, cu atât suntem datori să ne apărăm mai dinadins. Conştiinţa ne spune că facem prea puţin pentru renaşterea noastră în Cristos. Să nu mai întârziem! Să ne trezim din toropoala ucigătoare în care ne găsim! Să ne inarmăm cu armele, care singure sunt de neinvins: credinţa şi poruncile lui Dumnezeu şi a Bisericii Lui!

Postind şi stând de veghe, vom clădi zi de zi ceva durabil! Vom clădi suflete „noui“, adecă ne vom pregăti cu vrednicie pentru ziua mare a învierii“.

Vom avea atunci dreptul şi tăria de a cere pacea şi vom putea zice cu Psalmistul: „Fii binecuvântat Dumnezeu meu pentru anii de daturi în cari am văzut rele“.

Unirea Mariană a Femellor Române Unite

O lecţie foarte actuală

... Intr'o zi, povesteşte Cardinalul Fesch, unchiul Impăratului Napoleon, un oarecare Marseria, se prezintă la curtea Impăratului, la Tulleries, cu o scrisoare din partea bărbatului de stat englez Pitt. Cu chin eu vai împăratul, care nu-i prea avea la inimă pe englezi, îl primi.

— Sire, zise între altele acest trimis, Anglia are de gând din nou, să distrugă catolicismul! Inşă, pentruca să reuşească pe deplin, ar dori să Vă înduplece şi pe Majestatea Voastră, ca să introduceţi protestantismul în Franţa, şi în felul acesta, imediat, catolicismul ar pieri în Anglia şi nu peste mult, şi'n restul lumii...

— Domnule Marseria, întrerupse

Impăratul, eu sunt catolic şi eu voi susţine catolicismul în Franţa până voi trăi, deoarece catolicismul e religia cea adevărată. Aceasta e religia martirilor creştini, e religia Franţei, a tatălui meu şi a meal Departe de mine gândul de-a o suprima, din contră voi căuta s'o întăresc. — De fapt chiar atunci se făceau pregătiri pentru aplicarea concordatului cu Vaticanul, în urma revoluţiei atât de sângeroase.

Marseria reluă iarăşi: Dar bine, nu trebuie să uitaţi, că atât timp cât veţi recunoaşte puterea Romei, Roma şi preoţii ei Vă vor domina.

— Ascultă Marseria, reluă Impăratul la rândul său, pentru aface

— Draga mea, e rău de tot să trăieşti şi să nu vezi frumuseţile din lume; mai bine mort! De aceea, eu m'am gândit ca, decât să mai trăiesc așa viață încă vreo 20 de ani, mai bine ar fi să mor. Mergi până la frate-meu Nicolae, și chiamă-l până aici. El mă va ajuta să mă'nec. Te-aș ruga pe tine să faci aceasta, dar știu că ție ți-e milă de mine, nu-i așa?!...

— Ba dacă vrei tu, eu viu, cum să nu?, zise femeia.

— Bine, dragă Ileano; atunci haide la Târnăvă!

Pleacă împreună, el ținându-se de ea, până ajunseră la țărnușul apei. Căutară locul unde apa râului este mai adâncă. Femeia veselă că scapă de el, iar bărbatul bucuros că scapă de ea! Atunci Toader zise:

— Ascultă, Ileano dragă! Uite ce trebuie să faci: eu stau pe mal cu fața înspre râu, iar tu te depărtezi vreo 10 pași la spatele meu și vii repede către mine. Îți pui mâinile în spatele meu și mă'mpingi cu toată puterea în apă!

— Bine, întocmai așa voi face, zise scorpia!

Se'ndepărtă 10 pași la spatele lui, apoi cu mâinile întinse se apropie în fugă de bărbatul ei, dar când

să-și pună mâinile în spatele lui ca să-l împingă în apă, el repede se aplecă spre pământ, în jos, iar femeia: hodobâlc!... peste el, tocmai în vârtejul cel mare al apei!

— Acolo ești bună, haștură rea și stricată, zise el. Am știut toate isprăvile voastre diavolești și v'am văzut, cu toate că mă credeai orb. Lui nu-i fac nimica, pentrucă el nu-i de vină. Numai tu l-ai prosti! Pleacă acuma sănătoasă și a doua oară nu-ți mai înșela bărbatul!...

Și astfel, omul nostru, s'a scăpat de dansa, iar Ileana a doua zi a fost scoasă, moartă, din valurile spumeoase ale Târnavei, și înmormântată. Bărbatul s'a însurat a doua oră și a trăit fericit până la adânci bătrânețe.

Iar eu încălecai pe o roată și v'am spus povestea toată!...

(Auzită dela moșul meu M. S.)

Toader Hila

Când scrieți ori trimiteți banii, arătați-ne totdeauna, și neapărat, și Nr. din stânga jâșlei, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile DVoastre.

Iar în miez de primăvară
De-aici vom porni scânteaia l...

Vom lupta cu tot curajul
Pentru Țară, Neam și Cruce
Și 'napoi pe Ruși vom duce
Cucerind iară Caucazul!

Teamă n'avem de nimic
Dumnezeu fiind cu noi,
Și prin fapte de eroi
Vom zdrobi pe inamic.

Iar, la urmă, ne așteaptă
Pentru veci nemuritoare,
O țară: România Mare
Dup'o judecată dreaptă.

T. S.

Isus

Isus e farul ce luminează
Al nostru drum pe-acest pământ,
Ne-aduce 'n lume din nimica
Și ne conduce la mormânt

El spune tuturor din lume
— Veniți la mine cei trudiți,
Voiu șterge lacrima amară
Și vă voi face fericiți.

Voi, cei ce plângeți azi cu lacrimi,
Măne veți râde mulțumiți,
Nu vă opriți din drumul vostru,
Veniți la mine toți, veniți.

Chemarea lui o spune vântul
Ce zboară 'n spre nemărginit,
O spune stelele și luna,
O spune lacul liniștit.

Auzi tu suflète ce-ți spune
Întreaga fire de Isus,
Că trecător ești, doar prin lume
Și locul tău e 'n ceruri sus.

IONEL ROȘCOVEL-OBREJA

Poezii populare

— Inimă, de ce nu mori,
Pe ceas tot de două ori?

— Poate că aș chiar muri,
Dar n'are cin' mă jeli.

— Inimă, de ce nu mori,
Pe zi tot de nouă ori?

— Poate că aș chiar muri
Dacă moartea m'ar iubi.

Dar de mine nu se 'ndură
Nici moartea să-mi deie gură,
Nici moartea și nici bădița
Mi se strijește gurița!...

* * *

Frunză verde din cosiță,
Ridică-te neguriță,
De pe pari, de pe nuele
De pe ochii mândrii mele...
Frunză bătută de vremei,
Măi bădiță, când mă chemi,
Tușește, nu fluiera,
Că ne-aude ulița...
Ne-aude și ne vorbește
Inimuța ne scârbește;
Nu ne lasă bade 'n pace
Până ce pe plac nu-și face!

* * *

Cine m'aude cântând,
Nu m'auzit suspinând,
C'ar pleca ochii 'n pământ,
M'ar întreba, cine sânt...
Care dor m'a fermecat,
Să iubesc ce nu mi-e dat.

Rusia cere din nou cel de al doilea front

Rușii puseseră nădejdi mari în iarna aceasta. În urma victoriilor câștigate în toamna trecută, credeau că iarna le va aduce izbândă atât de mult așteptată. În acest scop pregătiseră armate puternice în Siberia pe cari le-au deprins cu frigul, pentru a lupta contra Germanilor pe frontul răsăritean.

Acum, când se apropie primăvara, încep din nou să se teamă de Germani. Ofensiva din iarnă le-a adus pierderi grele.

Speriați de pregătirile pe cari le face armata germană în vederea luptelor ce se vor da la vară, Rușii simt din nou lipsa celui de al doilea front. Se arată nemulțumiți de promisiunile aliaților, cari făgăduesc marea cu sarea, pentru că apoi să nu facă nimic din ceace au spus.

Moscova cere iarăși ajutorul Londrei, în timp ce Englezii își văd liniștiți de treburi, fără să le pese că Rușii au ajuns să joace ultima carte.

Războiul cu Rusia

La Krivoirog, Rușii continuă să atace cu forțe puternice de infanterie și tancuri. În această parte a frontului se dau lupte foarte grele. Adeseori s'a ajuns să se dea lupte la baionetă.

La miazăzi de lacul Ilmen, Germanii s'au retras pe poziții noi, după ce au distrus toate instalațiile militare de pe teritoriul prăsit.

În regiunea Vitebsk, atacurile îndârjite ale Sovieticilor au fost respinse cu pierderi sângeroase.

În apropiere de localitatea Cercasi, Germanii au reușit să spargă frontul sovietic. De câteva zile ei înaintază spre răsărit, ocupând terenuri însemnate.

Pe frontul din Crimeia de miazănoapte nu s'au făcut schimbări importante.

O! de-ar fi dorul meu dor,
Precum e al tuturor,
M'a; culca lâng'un izvor
În lacrimi să mi-l omor!

Dorul meu însă-i tiran
Tot mai crud din an în an.
Și doar știu că nu-i strein
Dar pentru mine-i greu chin;
Nu ne putem despărți
Nici nu ne putem iubi...

Culese din com. Poarta, jud.
Tr.-Mare, dela Marloara Hila
de Lucian V. Aurellan

Rusia e nesătulă

Rusia nu se mulțumește numai cu cele trei țări baltice, cu o parte din Polonia, cu Basarabia, Bucovina și gurile Dunării, ci, mai nou, cere și părți din Prusia Orientală, din Pomerania orientală și din Silezia de sus, cari toate se țin astăzi de Germania. Mai cere apoi și orașul Koenigsberg din Prusia Orientală, ca să poată stăpâni întreagă Marea Baltică.

Da, noi bine știm, că pofta vine mâncând și că dacă le-ar avea toate acestea, iar mi-i trebuia și alte teritorii. Dar, credem că Dumnezeu nu-i va ajuta.

Vestita Mănăstire de pe Monte Cassino din Italia nimicită cu desăvârșire

Frontul din Italia a ajuns tocmai la Monte Cassino, un deal pe care se află cea mai vestită mănăstire a călugărilor benedictini.

Germanii, văzând că se apropie frontul, au scos vestita bibliotecă din acea mănăstire și au dus-o în Vatican, în curțile Sfântului Părinte dela Roma. După aceea — cel puțin așa susțin comunicatele germane — armata germană s'a retras din mănăstire.

Cu toate acestea avioanele americane numite fortărețe sburătoare au atacat-o cu toată puterea, încât în curs de 35 de minute prav și cenușă s'a ales.

Auzind Sfântul Părinte despre nimicirea acestei mănăstiri vestite, care există de mai bine de 15 veacuri, a zis: „Dacă anglo-americanii ar fi voit, Monte-Cassino ar fi putut rămânea în picioare. Ar fi fost nevoie numai de bunăvoință și de respect, nu față de persoana mea, ci față de lumea catolică”.

În clipa când a început bombardamentul, se aflau în mănăstire 20 de călugări, împreună cu starețul lor în vârstă de 90 de ani. Toți aceștia, împreună cu alți 80 de călugări și cu vreo 650 de refugiați, au fost uciși. Afară de aceea mai sunt și sute de călugări și de refugiați răniți.

Anglo-americanii au făgăduit că vor reclădi mănăstirea, dar chiar și dacă o ar reclădi în aur și diamante, totuși mănăstirea nu va mai fi aceeași precum a declarat și cardinalul secretar de stat al Papei.

Finlanda nu primește condițiunile de pace ale Rușilor

În vremea din urmă, se vorbește tot mai mult despre o împăciuire între Finlanda și Rusia. În numărul trecut al gazetei noastre am arătat că chiar și Statele Unite ale Americii au cerut poporului finlandez să ceară pace.

O știre germană anunță că Rușii au pus condiții grele Finlandei. Astfel ei cer ca Finlanda să se mulțumească cu granițele din anul 1940, să li se dea voie să ocupe toate orașele mari finlandeze și mai ales pretind că în guvernul finlandez să intre și comuniștii. Rușii ar mai vrea apoi ca, pe timpul cât ține războiul, să li se dea mină liberă în Finlanda, pentru a se lupta contra diviziilor germane cari se găsesc pe pământul Finlandei.

Este adevărat, Finlanda e secătuită de război. Finlandezilor nu le-a fost ușor să poarte războiul ani întregi cu marele puhoi bolșevic. Ar dori și ei pacea, dar o pace care să le aducă cinste.

Cererile sovietice fiind prea mari, vitejii finlandezi vor continua ca prin puterea armelor să-și apere și mai departe independența.

Aliații au cerut ca Turcia să între în război

Din Ankara, capitala Turciei, se află că Englezii și Americanii au cerut încă la 1 Ianuarie ca Turcia să între în război alături de ei. Pentru a se stabili condițiile de luptă, s'au dus tratative îndelungate între guvernul englez și cel turc, însă, fiindcă nu s'a putut ajunge la înțelegere, ele au fost întrerupte. Turcii au cerut trei lucruri: Să li se garanteze suveranitatea, să li se asigure conlucrarea politică și economică cu toate țările și să li se dea dreptul ca la conferința de pace să stea pe picior de egalitate cu celelalte puteri.

Se vede, că cererile Turciei nu au fost pe placul Englezilor. Ei ar vrea să se bată toată lumea pentru ei, dar pacea să o dicteze singuri, așa cum le place lor.

Războiul Japoniei

În Răsăritul îndepărtat se dau lupte grele. Armatele japoneze se apără cu înverșunare contra puternicilor atacuri anglo-americane.

Telegramele venite din Tokio aduc știrea, că Japonzii au în-

cercuit divizia 7-a britanică, care luptă în Birmania. Cu toate că aliații fac sforțări mari ca să o cape delă picire, cleștele se strânge din ce în ce mai mult în jurul ei.

Americanii plănuiseră ocuparea insulelor japoneze. Pentru aceasta, în ultimul timp, au concentrat trupe puternice pe frontul japonez, crezând că vor putea sparge linia de apărare a armatelor japoneze.

În urma luptelor avute, Americanii încep să își dea seama că ocuparea Japoniei e cu mult mai grea de cum își închipuiseră ei. Mai ales pe apă, Japoniezii fac minuni de vitejie, pricinuind pierderi mari aliaților.

Războiul din Italia

La miazăzi de Roma, trupele germane atacă cu puteri mari armatele aliate delă capul de pod Nettuno.

Atacul anglo-american dat la răsărit de Aprilia a fost respins.

Artileria germană a bombardat cu puteri însemnate gollul Gaeta, pricinuind pierderi grele.

Pe coasta Adriaticei se dau lupte crâncene.

Neînțelegeri anglo-americe

De o vreme încoace s'a putut observa că Englezii și Americanii nu se pot înțelege bine întotdeauna.

O știre engleză anunță că Lordul Halifax este din ce în ce mai îngrijorat, deoarece numărul acelor cari sunt contra Angliei se mărește pe zi ce trece. Vina o poartă gazetele americane, cari au arătat că la conferința delă Cairo prim-ministrul britanic ar fi refuzat să folosească trupele hinduse pentru recucerirea Birmaniei.

Declarațiile ministrului sovietic delă Stockholm.

Ministrul Rusiei la Stockholm, vorbind despre tratativele ruso-finlandeze, a declarat: „Toate pretențiile condiții de pace publicate până acum nu sunt decât simple născociri. Rusia a cerut Finlandei să silească pe germani să-și retragă trupele de pe teritoriul ei și să primească ocupația trupelor sovietice, însă Finlanda a refuzat. Din această cauză o înțelegere ruso-finlandeză nu se poate face”.

Lumea întreagă așteaptă să vadă ce se va alege de Finlanda și de bravul ei popor, care până acum a știut să își apere cu vrednicie libertatea.

Ministru britanic contra alianței anglo-americe

D. Law, ministru de stat britanic, într-o cuvântare ținută la Londra a arătat că dânsul este împotriva unei alianțe anglo-

americane după război, deoarece „o lume care are în spatele său mai mulți ani de război nu se va lăsa condusă de anglo-americiani”. Ministrul englez se teme, că după pacea care va veni, în cazul când Anglia va rămâne aliată cu Statele Unite, celelalte state se vor alia contra lor și în felul acesta ele vor cădea din rândul marilor puteri.

Aviația germană a atacat Londra

Câteva sute de avioane germane de bombardament au atăcat pe timp de noapte orașul Londra. Bombardamentul a fost foarte bine pregătit. Terenul atăcat a fost luminat cu bombe luminoase, așa că toate bombele aruncate și-au ajuns ținta.

S'au aruncat bombe explosive și incendiare. În zorii zilei străzi întregi erau încă în flăcări. Sunt pagube mari.

Serviciul britanic de informații anunță că din cauza bombardamentului mai multe cartiere londoneze au fost complet nimicite.

Pierderile germane sunt neînsemnate. Dintre avioanele, cari au atacat numai cinci nu s'au reintors la bazele de plecare.

Spania nu își schimbă politica

Englezii și Americanii prin măsuri economice continuă să sforțeze pe Spanioli să rupă legăturile de prietenie cu Germanii și să intre în război alături de ei. Poporul spaniol este revoltat contra măsurilor aliate.

Gazetele din Spania în articole lungi arată că orice măsuri s'ar lua contra Spaniei, ea nu își va schimba politica, ci va rămâne credincioasă Germaniei, care a ajutat-o să își recapete liniștea internă.

Știri scurte politice

Roma și Berlinul au fost din nou bombardate de aviația anglo-americană. Au fost aruncate bombe explosive și incendiare. Șiruri întregi de case s'au prăbușit, îngropând sub dărâmături sute de locuitori.

În istmul Careliei și la Miazănoapte de lacul Onega, Finlandezii au respins toate atacurile sovietice.

D. Mario Pimentel Brandao, fost ministru de externe, a fost numit ambasador al Braziliei la Madrid.

Se află din Geneva, că în guvernul englez se vor face din nou schimbări.

Guvernul turc a majorat creditele agricole delă 6,5 la 13 milioane lire turcești.

În Estonia mobilizarea este pe sfârșite. Pentru a putea lupta con-

Știrile săptămânii

Preaonorații Protopopi și Onorații Preoți sunt rugați, să binevoiască a aduce la cunoștința abonaților din parohie că, începând cu numărul pitor, începem a opri trimiterea gazetei la adresele acelor cari încă nu ne-au trimis abonamentele din anii trecuți și din anul acesta. Intrucât Sfințiile Lor ar fi încasat vreun abonament, să ni-l trimită fără săbavă, deoarece nu mai putem cheltui sadarnic nici un Leu de aici înainte. Vom trimite gazeta numai acelor cari au plătit sau pentru cari stau buni Sfințiile Lor.

Abisinieni se pregătesc să intre în Roma. Ziarul „Svenska Dagbladet” anunță că, potrivit unei știri din Zürich, în Italia au sosit trupe abisiniene, care luptă alături de aliați. Aceste trupe se află pe frontul delă Regio din Calabria. Nu ar fi de mirare dacă Heile Selasie, împăratul Abisiniei, ar cere ca, la o eventuală, cucerire a Romei de către aliați să se permită trupelor abisiniene să defileze în oraș.

Inființarea depozitelor de sare. Depozitele particulare pentru vânzarea sării vor funcționa conform noului regulament apărut în Monitorul Oficial din 2 Februarie. Autorizațiile vor fi date de Casa Autonomă în așa fel, încât un depozit să funcționeze la 50.000 locuitori. Cererile vor fi adresate în plic închis Casei Autonome, iar în caz de aprobare solicitantul va depune o garanție de 20% din valoarea cantității minime de sare precum și valoarea unei prime comenzi de 30.000 kgr.

Prețul vânzării lumânărilor de parafină Monitorul Oficial din 11. II. 944 publică deciziunea prin

tra comunismului, s'au înrolat voluntari, oameni trecuți de 50 ani.

La Marsilia, în Franța, a fost descoperită o organizație comunistă. Șeful dânsui este un spaniol, care a luptat în războiul civil din Spania în calitate de comisar politic.

Comandamentul militar german din Vichy a hotărât să se introducă regimul special de ocupație.

Trupele albaneze au făcut prizonier un general și mai mulți ofițeri englezi, cari organizau centre teroriste.

Din Sofia se desminte știrea că în Bulgaria ar fi fost criză de guvern.

care prețul la toate sorturile de mănări de parafină, loco-fabrică atelier, se fixează la fel 246 pe inclusiv ambalajul și taxa de sumatie. La vânzarea de lumână de parafină, beneficiul comerțului, calculat conform deciziunii No. 183 publicată în Monitorul Oficial No. 68 din 21. III. 941, se duce la 10% pentru comerțian cu ridicata și la 20% pentru merciantul cu amănuntul.

Pagubele cutremurului în Turcia. Pagubele cutremurului pământ, care s'a abătut asupra țării sunt foarte mari. Până acum se socotesc 4611 morți, 1744 răniți și 3639 case distruse și 1600 străzicate. Și acestea numai în regiunea Gerodeb.

Rănit de un creion găsit. Nivelul Vasile Sanciuc din Adâncă Bucovina, pe când se ducea la școală, a găsit în drum un creion. Punând mâna pe el, creionul a plodot și l-a rănit grav.

Ard lanurile de grâu în Chili. În Santiago de Chili din America de Sud un mare foc a izbucnit, care n'au fost în stare să-l oprească așa că s'a revărsat și asupra lanurilor de grâu. Armata și poliția străduiește să-l stângă, dar încă n'au isbutit. Până acuma s'au descoperit 27 cadavre a unor nenorociți cari n'au avut încotro fugii astfel au ars de vii.

Curcubeu în Februarie. Intimpinarea Domnului s'a văzut în Brad, în Munții Apuseni, după miază, pe la orele 5, un curcubeu de toată frumusețea. Oamenii spun că acest curcubeu trebuie să aducă biruința noastră.

Pantofar milostiv. Onor. Minister al Culturii Naționale cu Nr. 5579—1944, a adus mulțumirea dlui Cernea Grigorie pantofar comuna Iernut jud. Trn. Mică pentru grija ce a purtat copiilor sării delă școala din comuna dsale, ruindu-le 10 perechi de încălțăminte, cu ocazia serbării pomului de Crăciun din 1943.

Localități întregi sub apă în Anglia. În regiunea râului Drac din Anglia s'au produs cele mai mari inundații care a avut loc în 10 ani încoace. Numeroase case stau sub apă. Crucea Roșie și autoritățile militare au luat măsuri pentru ajutorarea populației.

Unde duce neînțelegeri. Tânărul Ion Enescu din comuna Merei, județul Buzău, trăia în cămin cu fata Maria Constantin Enescu. Ecaterina Enescu a stăruit în mai multe rânduri pe fiul Ion, ca să lase pe Maria și să se însoare cu o altă fată. Pentru a scăpa de sub supravegherea și de certurile mamei, doi tineri s'au mutat în casele lui Ioan Poalelungi din comuna Meșterecani, județul Covurlui. Ecaterina Enescu, voind să se răzbune pe fiul ei care nu voia să o asculte

A dus într-o noapte în comuna Mestecani și a dat foc casei în care trăia Ion cu concubina sa. Răufăcătoarea a fost prinsă de jandarmi pe când voia să se facă nevăzută. Fiind dată în judecată, mama răutăcioasă a fost condamnată un an închisoare corecțională pentru crimă de dare de foc.

A fost prinsă de cureaua mașinei. Paulina Vălcu, lucrătoare la o fabrică de tricotaje din R. Sărat, a fost prinsă de roțile mașinei pe când voia să pună cureaua pe roate. După chinuri grele, nenorocita lucrătoare a încetat din viață. Cadavrul ei a fost găsit numai după două zile dela cele înălțate, de către un mecanic.

Ajutorarea populației din Bucovina. Domnul Mareșal Ion Antonescu a dăruit la 46.403 locuitori săraci din Bucovina 32 vagoane și jumătate de porumb, 3.200 kg. zahăr și 20 vagoane petrol. Acest dar a făcut o impresie foarte bună.

Amintirea celor uciși la Ip și Trăsnea. Aflăm din ziarul „Ardealul” dela București că Păr. protopop Aurel Ghilea a slujit în biserica parohială dela Brașov pentru cei 202 țărani români în frunte cu preotul lor Andrei Bujor uciși în Septembrie 1940 de către Ungurii la Ip și pentru cele 5 familii ucise la Trăsnea.

Arhiepiscop omorât de bombe. Săptămânile trecute câteva bombe căzute pe palatul episcopesc din Bologna (Italia) au ucis pe I. P. S. Sa Mario Carlo Cavallero și pe 16 preoți ce se aflau în președința arhiepiscopescă dărmată.

Nenorocire de cale ferată în Egipt. O groaznică nenorocire de cale ferată s'a întâmplat în Egipt. Din cauza căldurii prea mari, a explodat căldarea unei locomotive. Ca acest prilej și-au găsit moartea 23 persoane, iar alte 23 au fost greu rănite. Guvernul egiptean a luat măsuri ca îngroparea morților să se facă pe cheltuiala statului.

Hoț de vite prins. Vestitul hoț de vite Anghel R. Dumitru a pășit mereu pe mai mulți, furându-le noaptea vitele din grajd, pe care apoi le tăia într'un magazin de lemne și apoi le vindea prin mecanicii Iordache Georgescu și Gheorghe Focșan. În zilele trecute a fost prins și de bună seamă va aspru pedepsit. Legea prevede că cei care fură pe timpul camuajului să fie omorâți. N'ar strica, pentru că prea se înmulțesc hoții și fărădelegile.

Foc mare în jud. Buzău. În comuna Pogoane din jud. Buzău, a fost un foc mare. I-a ars casa și grajdul femeii Vasilica Manea. În timpul focului era în casă bătrâna Ana Manea de 80 ani, peste care s'a dărâmat casa omorându-o.

Incolțește grâul de acum 5000 ani. Medicul francez Dr. Barischac a semănat grâu de acum 5000 ani, dintr'o piramidă (mormânt al regilor din Egipt) pe o întindere de 5 metri pătrați și, spre marea lui mirare, a cules 8 kgr. de grâu. De aceea se vede că grâul de acum 5000 ani era mai bun și mai roditor.

Pierzând la jocurile de noroc, se spânzură. Țăranul Ion Bontă din com. Slobozia, jud. Neamț, a căzut în patima beției și a jocului de cărți. În seara de 26 Ianuarie a făcut un chef strașnic și a jucat cărți, pierzând suma de 7000 Lei. Fiind și beat și năcăjit că a pierdut atâția bani, s'a spânzurat. Acesta-i sfârșitul tuturor aceluia cari se lasă robiți de patima beției, făcându-se din oameni, neoameni. Să învățăm din pățania altora.

Foc în jud. Dolj. Copilul Nicolae Tudor de 8 ani din com. Ghindeni, jucându-se cu focul a aprins casa mamei sale. Cu ajutorul oamenilor din sat focul a fost oprit să se întindă și la alte case. Pagubele se ridică la 100 de mii Lei. Nu lăsați copiii să se joace cu focul, dacă vreți să vă feriți de primejdie.

Nenorocire. Locuitorul Pantelimon Avrămuț din com. Cireșa, jud. Severin se întorcea dela pădure cu un căruț de lemne. Când trecea râul Bistra pe un podet înalt de 3 metri, calul s'a speriat, iar omul cu cal și căruț au căzut în râu și s'au înecat. Cât de cuminiți sunt țărani noștri cari când pleacă la drum își fac cruce și zic un „Doamne ajută!” Ei își dau seama că multe nenorociri ne pândesc, la tot pasul și fără ajutorul lui Dumnezeu nu putem scăpa de ele.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu ne a trimis Păr. Dr. Vasile Moldovan din Giulița, dieceza Lugojului suma de 250 Lei, pe care am depus-o la banca populară „Axente Sever” din Blaj, așa că acum avem Lei 63.528. Dacă ne-ar trimite fiecare abonant cel puțin câte 20 Lei, am primi cam 140.000 Lei, așa că am avea cu totul 200.000 Lei, din cari s'ar putea ridica un monument destul de frumos. Și ce-s astăzi 20 Lei?

Popor care știe ce vrea este fără îndoială poporul german. Mai ales acum, de când îi sunt bombardate atât de rău orașele, el își ajută tot mai mult văduvele, orfanii, mamele și copiii săraci. În iarna 1939/40 poporul german a adunat ca ajutor de iarnă 680 milioane de mărci, în iarna 1941/42 un miliard două sute milioane, iar în iarna 1942/43 un miliard 600 milioane de mărci. Și, să nu uităm, că în Germania scumpetea nu s'a ridicat decât cu foarte puține procente. Acelaș lucru și la căsătorii și nașteri. Acolo s'au încheiat și anul trecut foarte multe căsătorii, iar familiile se întrec în a avea cât mai mulți copii. Cu un cuvânt, iată un popor, care știe ce vrea!

Ceasul refacerii s'a apropiat. Sub acest titlu aflăm un frumos articol-prim în Nr. 11 de Duminică 13 Februarie 1944 al ziarului dela București „Transilvania Noastră”, scris de I. P. S. Dr. Valeriu Traian Frențu, administratorul apostolic al Mitropoliei noastre.

„Pietrosul” s'a răzbunat. Ungurii maghiarizează totul: aierul, apa, pâinea, colbul de pe drum, toate sunt ungurești. Cum se rabde ei ca muntele acela falnic, care se numește Pietrosul, dintre Maramureș și ținutul Năsăudului, să rămână cu nume românesc? L-au numit deci „Horthycsucs” adică piscul lui Horthy, iară 21 de inși au ureat pe vârful lui bustul lui Horthy și un pergament pe care era scris noul nume al Pietrosului. Pietrosul însă, văzându-se batjocorit, s'a burzului, și-a scuturat cojocul și i-a omorât pe toți, afară de unul, care a fost menit să aducă vestea despre răzbunarea Pietrosului. Veni-va vremea, când întreg pământul Ardealului batjocorit scutura va cojocul și se va elibera de sub iugul apăsător de astăzi.

Pierderile engleze în Italia. După cum se anunță dela Londra, dela 3 Sept. 1943 și până la 12 Februarie 1944, Englezii au pierdut în Italia 36.626 oameni și anume: 7636 de morți, 23.283 de răniți și 5708 dispăruți. Nu se cuprind în acest număr pierderile suferite de aviație și de marină.

A născut 3 copii. Femeia Stana Mocanu din com. Piersinari, jud. Dâmbovița, a născut 3 copii. Atât mama cât și copiii, toți feciori, sunt sănătoși. Ce deosebire între mama aceasta și acelea care își omoară copiii înainte de a-i naște!

Ajutor pentru gazetă am primit dela următorii abonați: Parohia Sinteza-Mare Arad Lei 120. D-na Silvia Pop preteasă văduvă Lei 300. Păr. Alexandru Munteanu Tăuni Lei 200. Frații Hegheduș Alexandru și Ioan Mediaș Lei 500. Păr. Dr. V. Moldovan Giulița-Arad Lei 250. Dr. Onoriu Cismașiu Tărnăveni Lei 1000. Jand. Frt. Chezan Simion Măceșu de Sus Lei 100. Păr. Ioan Ioanette Iacobeni Lei 420. Le mulțumim din toată inima. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmii.

S'a sculat din morți. O femeie turcă din Istanbul, capitala Turciei, a murit zilele trecute în vârstă de 75 ani. După ce au ținut-o două zile în casă, a treia zi au dus-o în moschee (biserica turcească), pentru a i-se face prohodul. Deodată însă moarta s'a trezit, a început a-și freca ochii și a se ridica din sicriu. Fosta moartă s'a ridicat singură, a plecat acasă, dar după 6 ceasuri a murit pentru totdeauna, pe urma spaimii avute.

A murit mama vitregă a lui Francisc Ferdinand. Zilele trecute a murit la Viena arhiducesa (princesă din familia domnitoare de Habsburg) Maria Teresa, în vâr-

stă de 80 ani. Răposata a fost infanta de Portugalia, adică fată a regelui Portugaliei, și văduva arhiducelui Carol Ludovic, care a fost fratele fostului împărat austro-ungar Francisc Iosif întâiul. Răposata a fost mama vitregă a moștenitorului de tron Francisc Ferdinand, marele prieten al Românilor, care a fost omorât la 28 Iunie 1914 la Serajevo, pe urma cărui omor a început războiul din 1914—1918.

A murit soția ministrului Elveției la București. Zilele trecute a murit pe neașteptate d-na Rene de Weck, soția ministrului Elveției la București. În mormântarea i-s'a făcut Miercuri, 16 Februarie, din catedrala catolică „Sfântul Iosif” din București. Slujba prohodului a făcut-o însuși nunțul apostolic Excelența Sa Andrea Cassulo, înconjurat de înaltul cler al catedralei. La înmormântare a luat parte tot ce are Bucureștiul mai ales, în frunte cu reprezentantul Majestății Sale Regelui, reprezentantul d-lui Mareșal Antonescu, d-na Mareșal Antonescu și membrii guvernului.

Calendare nu mai avem. Anunțăm pe iubiții noștri cetitori că nu mai avem calendare și că prin urmare nici nu-i mai putem trimite nimănui calendar, oricât de drag ne ar fi acel cetitor. Am trimis tuturor abonaților, cari ne-au trimis abonamentele până la 31 Decembrie 1943, câte un calendar gratuit. Chiar și celor ce ne-au trimis banii prin Ianuarie până am mai avut calendare. De aceea spunem încă prin Decembrie, ca să vă grăbiți cu trimiterea abonamentelor, iar pe urmă am prelungit termenul până când mai trimitem calendare gratuite la 31 Ianuarie, Acuma, terminându-se calendarele, nu mai putem trimite altele până la anul.

Poșta gazetelor

Păr. Ioan Ioanette Iacobeni. Am primit toți banii trimiși.

Parohia rom. unită Sinteza Mare. Am primit banii trimiși, adică 12,050 lei pentru abonamente.

Oficiul parohial Data-Română. Am primit scossoarea și ne-am conformat ei. Suma de 4,064 lei am primit-o. De rest vom vedea. 10084 *Ioan A. Oprean.* Am primit 500 lei drept abonament pe anul 1944.

4529 *Grecu Bucur pensionar.* Am primit 600 lei.

Oficiul parohial rom. unit Radna. Rugăm returnați imediat calendarele cari nu le-ați vândut.

Păr. Victor Comșa Porumbacu de Sus. Am primit banii pentru abonamente și calendare. În marginile posibilității vom trimite și calendare.

Afrim Mihai tno. Dobrești. Am primit banii pentru abonamente. „Mângăerea cecștinului” nu se găsește. Ce să facem cu banii?

Păr. Protopop Aiud. Rugăm trimiteți banii pentru Zăicu Matei. Am aflat numărul sub care i a mers gazetă.

Păr. Câmpian Velf. Rugăm să trimiteți banii trimiși de dl. snt. Banceu, conf. scrisorii dia 2 Decemvrie 1943.

Parohia rom. cat. Bulci-Arad. Rugăm să ne comunicați numărul sub care va mers ziarul înainte.

Păr. Ioan Ilieon Gherdești-Roman. Noi nu am primit banii de care amintim în c. p. trimisă. Rugăm cercetați la poșta.

Sfântul tineretului

Cel mai bun exemplu, care se poate da tineretului creștin catolic, este Sf. Ioan Berchmans. S'a născut în 13 Martie 1599. Și 13 Martie, în acel an, căzu tocmai într-o Sâmbătă, zi închinată de catolicii de rit latin Preacuratei Fecioare Maria. Se născu în Belgia, în orașul Dienst. Mamă-sa, Elisabeta, a fost o femeie foarte evlavioasă și a avut multe de suferit în viață. Din cauza aceasta murî, fără a ajunge la adânci bătrânețe. Tatăl său, după moartea mamei sale, se făcu preot. De altfel, părinții lui nu aveau cîine știe ce avere, în schimb, erau bogăți în virtuți creștinești și'n fapte bune înaintea lui Dumnezeu, căutând mai mult avere neperitoare în cer. Dovada e că încă doi dintre frații săi intrară în călugărie și îmbrăcară haina misionarilor, adică a preoților predicatori cari vestesc cuvântul Domnului la popoarele păgâne.

Ioan, primul născut, a fost cel mai bun dintre frații săi și moșteni mult din blândețea și evlavie mamei sale. De mic copil asculta cu atenție Sf. Liturghie, chiar și de mai multe ori în zi. Când părinții îl trimiseseră la școală, pentru ca pe lângă frica lui Dumnezeu, să învețe a citi și scrie și Catehismul, arătă atîta silință la carte și atîta înaintare în știință, încât învățătorii lui erau uimiți de câte putea învăța acest cap de copil. Fu îmbrăcat cleric la vârsta de zece ani, precum dori el atît de mult și trăi în casa unui călugăr-paroh.

Când făcu mărturisirea de păcate, pentru a-se pregăti pentru prima Sf. Cuminecătură, la vârsta de unsprezece ani — spune acest călugăr la care trăia — că nu avea păcate pentru a-i da deslegarea. Această nevinovăție și-a păstrat-o toată viața, precum însuși scrie într-o cărțuție, în care înșiră binefacerile primite dela Dumnezeu: „M'a făcut Dumnezeu creștin, tovarăș și prieten de al lui Isus, iar sufletul meu — mireasa lui — l-a păstrat fără vreun păcat de moarte”.

Din ce în ce, vocea lui Dumnezeu, în sufletul lui, deveni mai stăruitoare, până când, printr-o scri-

soare mișcătoare, arată părinților săi hotărîrea de a-se face călugăr în ordinul Societății lui Isus și le ceru binecuvîntarea părințească. Făcînd votul în cinul tovarășilor lui Isus adică al Iesuiților, își dăruie toată viața, toată truda de fiecare zi, toată munca sa cinstită, toată ascultarea sa nefătărită, tot sufletul său tineresc, lui Dumnezeu.

În călugărie, a fost exemplu pentru frații săi. Mai marii lui fură uimiți de modestia și sfințenia vieții sale și-l numiră „Inger în trup”. Vorbea numai de lucruri spirituale religioase și nutrea o mare iubire Preacuratei Fecioare Maria, pe care o numea mama sa, după cum așa de bine spunea el: „Nu sunt de nimic sigur, dacă nu voi avea o iubire de fiu adevărat către Maica Domnului”. Credința lui a fost o adevărată credință vie și ardea de dorința de a-și vărsa sângele pentru Evanghelia lui Cristos și de a muri moarte de martir.

După ce-și termină noviciatul, a decă ani de pregătire pentru a fi tuns călugăr, fu trimis la Roma, în Colegiul Roman, unde muri — moartea dreptilor — în 13 August 1621, în etate de douăzeci și doi de ani. Așa se stîns viața acestui tânăr sfânt. După moarte, o mulțime imensă veni la sicriul lui și se rugă, ca Ioan Berchmans să intervină la Dumnezeu în ajutorul oamenilor. De fapt, Sf. Ioan Berchmans, precum și toată viața și-a petrecut-o făcînd bine, așa și după moarte multe minuni se săvârșiră prin ajutorul lui. Mai întăiu a fost declarat fericit, apoi, Papa Leon al XIII-lea, în 15 Ianuarie 1888, încunună pe Ingerul Belgiei și al tineretului catolic cu aureolă de sfânt, și-l propuse ca strălucit model de urmat întregii tinerimi catolice.

Acest tânăr sfânt, în dorința lui fierbinte, pentru ca tineretul să apuce pe calea binelui și a sfințeniei, a lăsat un Testament către tinerime, ca un fel de invitație pentru ca tinerii să urmeze viața și faptele lui. Iată câteva din îndemnaurile frumoase pe care le cuprinde acest Testament:

Gîndește-te la Dumnezeu, căci Dumnezeu, la rîndul Său, se va gîndi la tine.

Nu vreau să-mi bat capul cu ceea ce va veni, ci voi avea încredere în Dumnezeu,

Fă multe și vorbește puține. Ceea ce pot face acum nu voi avea mîna pe altă dată.

Voiu înconjura chiar și greșelile cele mai mici și le voiu isprăși.

Să nu cer, ca un șef, când îmi poruncește ceva, să-mi dea socoteală, că de ce trebuie să fac acel lucru.

Voiu prețui mai mult lucrurile sufletești și virtuțile, decît alte daruri omenești...

Atîta ești și asta ești, cât ești

și cum ești înaintea ochilor lui Dumnezeu, nu a oamenilor.

Iată apoi gînduri delicate de dragoste creștină față de aproapele nostru:

Ingrijește-te de tine însuși; de ceea ce privește pe alții, ce-te privește?

Față de alții arată-te ca o mamă; față de tine-ca un judecător.

Mai pe sus de toate răsună vorbă Sf. Ioan Berchmans, ca un îndemn întregului tineret creștin, pentru a-și folosi tinerețea spre scopuri morale neprihănite:

Dacă nu mă voiu face sfînt pînă sunt încă tânăr, nu voiu niciodată.

Traian Bălan

Instalarea canonicului Dr. IOAN STANCIU la Lugoj

Duminecă în 6 Februarie 1944, a avut loc în Catedrala din Lugoj, instalarea în stalul de canonic-consilier referent, a p. Ioan Stanciu. Obișnuit programului s'a slujit Sf. Liturghie pontificată de P. S. Sa Dr. Ioan Bălan — Episcopul Lugojului, asistat de P. Dr. Nicolae Brinzeu prepozit, canonicii: Victor Deciu vicar, Sept. Ioanașiu, Șt. Bălan, Ioan Ploscariu și Dr. Ioan Stanciu, diaconînd P. Tufescu și P. Dr. Ioan Deliman. La sfârșitul Sf. Liturghii P. S. Sa Părintele Episcop ține o predică „despre rugăciune”, foarte bogată în învățături creștinești, scoase din evanghelia Duminecii, vorbind totodată cu multă putere de convingere despre persoana noului canonic și despre slujba grea de canonic pe care o încredințează unui preot cucernic și harnic și la care slujbă se cere multă muncă și cheltuirea tuturor talanților dați de Dumnezeu pentru binele Bisericii și înaintarea Neamului nostru. Răspunde apoi noul canonic p. Dr. Stanciu, asigurînd pe P. S. Sa de ascultare și muncă în toată viața. Amintim că biserica Catedrală a fost complet plină de credincioși, iar răspunsurile au fost date de corul Lyra condus de prof. Bacău.

Dăm mai jos câteva date asupra noului canonic:

P. Dr. Ioan Stanciu, născut la 25 Iunie 1907 în Pătrângenii, jud. Alba, și-a făcut studiile primare în comuna natală, iar liceul și bacalaureatul la Alba-Iulia. Trimis în 1927 de Episcopia Lugojului la Roma în Colegiul sf. Atanasie, urmează filozofia și teologia la Facultatea de Teologie „Angelicum”. Cu frumoase studii teologice și doctorat în filozofie, hirotonit preot în 1933, fu numit arhivar diecezan la Lugoj. Dela 15 Ianuarie 1935, P. Dr. Stanciu a fost numit paroh la Craiova, cu încredințarea de a păstori toți credincioșii români uniți din Oltenia. În 1936 a obținut dela Primăria orașului un teren de 1450 m. p., pe care în 1937 P. Dr. Stanciu a zidit o capelă și locuință parohială pentru Biserica unită din Craiova.

Noul canonic s'a dovedit un neobosit păstor de suflete, muncind din greu pentru binele spiritual al credincioșilor și alergînd în toate părțile unde era necesar. Cu mult spirit de jertfă a făcut cateheza religioasă la adulți și la copii, căutîndu-i la ei acasă, adunîndu-i

pe la școli, la casa parohială și în capelă. Nu mai puțin a ostenit pentru binele sufletesc al credincioșilor, cărora după vorba sf. postol Pavel „tuturor toate mi le-am făcut”, reușind astfel să fie stîmă iubit și dorit. Pentru cunoașterea și răspîndirea adevărului creștinesc, din al său, P. Dr. Stanciu a împărțit broșuri, cărți, ziare, calendare, rozare și chipuri sfințite de amintit apoi, că fiind capela încăpătoare pentru credincioși, și a le da prilejul să ia parte toți Liturghia de Duminecă, P. Dr. Stanciu cu învoirea celor mari slujea două ori la zi și ținea două prece regulate. Prin munca și truda de a izbutit să sădească în sufletul credincioșilor credința trăită în fapte, făcîndu-i biserică vie și înălțătoare, pentru Cristos.

Nu putem uita apoi nici această p. Dr. Stanciu, a muncii și cu peana. A scris la: Unirea Poporului, Farul Nou, Căminul Creștin, Decalogul, Olteanul Politic. Are scrieri de seamă, ca: Biserica mîntuitoare (1935); Mărturiile cărții or bisericii ortodoxe despre Papa, ed. 1935 și 1936; Liturgia strămoșească a Românilor 1936, Divorțul 1937.

După o așa activitate, cu multe moase roade, în 12 Oct. 1943, P. Dr. Stanciu a fost numit canonic-consilier referent al Consistoriului Episcopesc, nutrind neobosită convingere că va munci cu aceeași neobosită hărnicie, pentru înaintarea și înălțarea Neamului.

Șt. B. Dragă

Dragă cetitor, plătituți abonamentul? Dacă nu, trimiteți-mi, că n'avem cu ce plăti hîrtia și tiparul.

De arendare!

O moară țărănească cu două rechi pietrii motor Langhen și în bună stare de funcționare se arendează sau se vinde.

Informații la familia Ghișoiu com. Sâncel jud. Tr. Mică. 138 (2-3)

P. Dr. V. Moldovan Gializa-Arad. Am primit c. p. și banii pentru calendar, S. Murășan și ajutor.

12254 Ioan Crișan. Am primit lei 500. Mai aveți pe anul 1943 lei 140, sporul la abonament.

Mănăstirea Soc lui Isus Totești. Am primit la 21 I. 1944 banii trimiși. Au fost repartizat conf mandatului

6553 Socol Iov. Am primit banii trimiși. Oțelul parohial rom-unit Jebel. Pentru abonații din Jebel am primit completarea abonamentului la lei 400, afară de Nr.ii 9155, 9157, 9153, pentru cari ați trimis numai câte 140 lei. Sau probabil a'a trimis la rîndul său câte 260 lei pe cari noi nu i-am primit? Rugăm răspundeți